

Usoda treh akademij

Strah pred metelkovci

Na spletnih straneh, imenovanih Metelkova mesto, se je pojavilo previdno pismo ljubljanskega podžupana Slavka Slaka, ki ne le, da metelkovcem po ovinkih predlaga, naj glede na možnosti ureditve prostorov na Metelkovi upoštevajo gradnjo treh umetniških akademij, temveč tudi zatrjuje, da »s predlogom ne želijo vplivati na način izvajanja programov oz. delovanje izvajalcev programov na Metelkovi«. Odgovor na pismo pa je še bolj zanimiv.

Slakovo pismo se začne s prijaznim uvodom. »Kljub dejstvu, da so nekateri razmišljali o gradnji akademij na Metelkovi na način, da se preprosto poruši obstoječa infrastruktura kulture in se tam zgradijo akademije, tovrstna logika ni uradna politika Mestne občine Ljubljana. Slednja se namreč v celoti zaveda pomena dejavnosti kulture na Metelkovi in podpira na področju Metelkove, ki je v lasti MOL, le tiste razvojne načrte, ki vključujejo tudi nadaljnji obstoj kulture.«

Izvajalcem programov na Metelkovi MOL ponuja dve možnosti. Prva je, da bi bile vse tri akademije zgrajene na lokaciji »CO5/4 Vojašnica 4. julija – Metelkova: dve akademiji ob Metelkovi, tretja pa deloma tudi na prostoru, ki ga sedaj zapolnjujejo dejavnosti kulture« (prišlo bi sicer do morebitnih rušenj objektov, katerih vsebino pa bi nadomestili na preostalem prostoru). Druga možnost sta dve akademiji na lokaciji »CO5/4 Vojašnica 4. julija – Metelkova ob Metelkovi ulici, ena akademija pa na lokaciji v neposredni bližini ob Masarykovi ulici«. Slak poudarja, da bo vsaka odločitev sprejeta s soglasjem z izvajalci programov

na Metelkovi, da bi se ob morebitnih rušitvah zgradili nadomestni prostori, da bi metelkovci lahko sodelovali pri arhitekturnem natečaju in bi se dogovorili o izvajanju dejavnosti v času gradnje.

In kakšni odgovori so prišli z Metelkove? Podpirajo čimprejšnjo rešitev prostorske stiske akademij in dodajajo, da je v pasu ob Metelkovi ulici okoli 3000 kvadratnih metrov razpoložljivih površin, ki bi delno lahko rešile zagato. »AKC Metelkova mesto je v svoji celovitosti enkratno kulturno-umetniški in socialno-politični pojav, s samosvojo razvojno logiko, ki jo velja podpreti in zaščititi. Že davnega 1995 je bila z razvojnimi načrtom javnosti predstavljena vizija organske nadgradnje AKC Metelkova mesto. Podpora MOL bi po na-

šem mnenju morala najprej veljati izvedbi nujnih vzdrževalnih del na obstoječih objektih, podpori programom, ki se izvajajo v AKC Metelkova mesto, dolgoročno pa uresničitvi razvojnega načrta. Prizadevajmo si, da Ljubljana ostane mesto raznolike, žive, inovativne in predvsem priljudne kulture!« zaključuje Forum AKC Metelkova mesto v odgovoru.

Kot je ob branju teh vrstic pripomnil dekan AGRFT Miran Zupanič, si odslej akademije na Metelkovi predstavljajo »lebede«, neke v zraku. A čeprav je nova/stara lokacija spet v modi, dekane treh akademij še vedno vabijo na ogleda novih lokacij, celo v še »neraziskanih« delih Ljubljane. Nedavno so preizkušali območje nekdanjih opekarn na Vrhovcih.

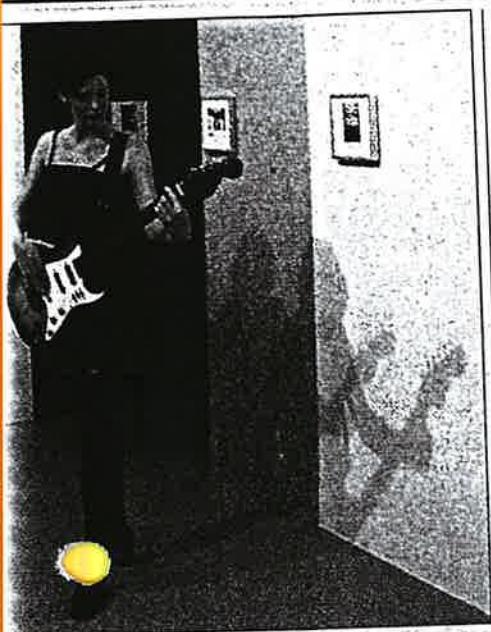
Tanja Jaklič

Pred dobrimi desetimi leti so člani Mreže za Metelkovo čez noč zasedli prostore nekdanje vojašnice na Metelkovi v Ljubljani. Povod za vselitev so bili načrti MOL, da zrušijo nekatere objekte vojašnice. Lastnik zemljišč je ves čas ostala MOL, ki pa je nekaj let pred zasedbo obljubljala ta poslopja alternativni, nevladni, neodvisni kulturi. Nekatere stavbe so obnovljene, posamezniki ali društva, ki tam delujejo, mestu za prostore plačujejo najemnino. Avtonomni kulturni center Metelkova je na pet tisoč kvadratnih metrih. Ko se je začelo govoriti o akademijah, so svoje »osvoboženo ozemlje« razglasili za nedotakljivo. In tako je tudi ostalo.

Foto Tina D.eu

Nazaj v preteklost – Se bodo dekani naslednjic spet odpravili na Metelkovo?

Budimpešte, Ljubljane, Prage in z Dunaja je na

ni pregleda?

in skupin iz sosed Avstrije, junija razstavljen na Dunaju

teh dneh piše **Vstop prost.** Poznavalcu dunajskiselno, saj je vstop na razstave v razstavnem centru ustanovitelja fundacije (veliki avstrijski

živi. Na Dunaju *Homegrown Nr. 1* pol vsakega konspomona puš, naredil pa jo je levink za pivo hepijemo le piva. Še fante smo spili v n. 2. Fanta se zuzuje na eksotiko, njenih pločevink metersko palmo, »intera.

iz Ljubljane, ki Nemčiji, je predelo *Sold Works* v segu, kot je konec razstavljeno v ljubljanski galeriji. Z njim je soboslikarski pozasluzila denar, je reč barvala zidove. To je moj hrbet, spanova in pri tem televizijski zaslon v amo, da je mišične ni strani več kot na m delala kot sobom bila zares videti

arski konferenci je slovenske umetni- OHO (1965–1971) rko Pogačnik, eden

njenih ključnih figur. Poudaril je, da so poskušali delovati na vsakdanje stvari, da bi umetnost naredili širše dostopno. Ekspoziti na Dunaju so iz fonda ljubljanske Moderne galerije, vendar je Pogačnik za to razstavo osebno »naredil intervencijo«, nam pravi in nas popelje do mize – vitrine z vžigalničnimi škatlicami, za katere so skupaj s kolegi oblikovali nalepke in jih prodajali po prejšnji ceni brez marže. »Prosil sem, naj nekako odprejo škatlice, da bi obiskovalci lahko videli, da so v njih zares vžigalice in je govor o uporabnem predmetu.«

Na razstavi *Vstop prost* so na ogled še videodela Cehinje Pavline Fichte Cierne in Avstrijke Valie Export, inštalacije v Rusiji rojenega Vadima Fiškina, ki živi v Ljubljani in Moskvi, inštalacije Dunajčana Marka Lulica, »antislike« Juliusa Kollerja, rojenega na Češkem, ki živi v Bratislavi, ter inštalacija madžarskih avantgardistov, imenovana *Noseči I² muzej*. Vstop na razstavo je brezplačen.

Milan Ilić

Radmil

G

gostuj. Molte režija Jugos drams veliki 17. in

Iz t jasno de je v tohlin uštvai terim zgodi stvar stjo i in ot tnišk delo dran slavi pred pren tične men T. vič s iz dr lo je zore vseb spo. glea se meu snic zen tohl njeg kve »gr ka: